

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

27. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

7. ČERVENCE 2019

Z obsahu:

**O Skutcích apoštolů -
„jazyky jako z ohně“**

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 19. června 2019
na Svatopetrském
náměstí v Římě

- strana 2 -

**Blahoslavená Marie
Romero Menesesová**

Libor Rösner

- strana 4 -

Krvavý pot

Jaroslav Durych

- strana 6 -

**Modlitby svatých k Ježíši
v Nejsvětější svátosti**

- strana 8 -

O důvěře

P. Štefan Ištvaník CSsR

- strana 9 -

**Skladatelská soutěž
pro nové varhany
svatovítské katedrály**

- strana 9 -

25 let CENAP

- strana 11 -

**Charita ČR: Jsme s lidmi
aneb Proč mají poradny
pořád plno?**

- strana 12 -

Vizionář:

**Tajemství zjevení
v Tre Fontane (62)**

- strana 13 -

Modlitby svatých k Ježíši v Nejsvětější svátosti

Povzdech k Ježíši v Eucharistii

„Ó bezmezná lásko! Dáváš nám, Ty pravý Bůh a pravý člověk, sebe samého za pokrm, abychom jako poutníci v tomto pozemském životě nepadli pod tíhou svých slabostí, ale vždy se posilňovali Tebou – nebeským pokrmem.

Nevděčný člověče! Co ti zanechal tvůj Bůh? Dal ti sebe samého, On, pravý Bůh a pravý člověk, ukrytý pod způsobou bílého chleba.

Ó výhni lásky! Není dost, že jsi nás stvořil ke svému obrazu a podobě a milostivě jsi nás očistil a obnovil Krví svého Syna. Ty se nám dáváš za pokrm v celém svém Božském bytí, dokonalý Bože. Co Tě k tomu vede? Nic, jen Tvoje milosrdná láska, bláznovství Tvého kříže!“

(sv. *Kateřina Sienská*)

Ať moje duše neustále žizní po Tobě

„Pronikni, ó nejsladší Pane Ježíši Kriste, nejtajnější zákoutí mé duše uzdravujícími ranami své lásky, opravdovým pokojem a nejsvětějším milosrdenstvím, aby se má duše rozplývala touhou po Tobě, aby dychtila po Tvých nádvořích a chtěla být navždy jen s Tebou.

Děj, ať moje duše neustále žizní po Tobě, Ty chlebe andělský, osvěžení pro duši, náš každodenní duchovní pokrm, mající v sobě veškerou sladkost, vůni a oblažující příchuť. Ať moje srdce neustále touží po chlebu, který nám dáváš Ty, ke kterému s touhou vzhlížejí andělé. Kéž by se nejtajnější zákoutí mé duše naplnila líbezností Tvé vůně!

Ať moje srdce neustále žizní po Tobě, prameni života, moudrosti a poznání, po prameni věčného světla, po přívalu útěchy a bohatství v domě našeho Boha. Kéž by Tě moje srdce vytrvale hledalo, našlo, utíkalo se k Tobě, přemýšlelo o Tobě, hovořilo o Tobě. Kéž by dělalo všechno ke chvále a slávě Tvého jména, s pokorou, láskou, útěchou a vytrvalostí až do krajnosti.

Pane, buď vždy moji nadějí, důvěrou, útěchou, radostí, mým odpočinkem a ztišením, mým pokojem, sladkou a líbeznou vůní, mým pokrmem a obcerstvením,

mým útočištěm a oporou, mojí moudrostí, mým dědičným podílem a pomocí, mým pokladem, k němuž se ustavičně vine má mysl a srdce a v němž se natrvalo zakořeňuji. Amen.“ (sv. *Bonaventura*)

Modlitba po svatém přijímání

„Zůstaň se mnou, Pane, neboť potřebuji Tvou přítomnost, abych na Tebe nezapomínal. Ty dobře víš, jak snadno Tě zanedbávám.

Zůstaň se mnou, Pane, neboť jsem slabý a potřebuji Tvou sílu, abych tak často neklesal na duchu a neupadl do hříchu.

Zůstaň se mnou, Pane, neboť Ty jsi můj život a bez Tebe jsem jako pustá země bez vody.

Zůstaň se mnou, Pane, neboť Tys mě světlo a bez Tebe bloudím v temnotách.

Zůstaň se mnou, Pane, a ukazuj mi svou vůli.

Zůstaň se mnou, Pane, protože potřebuji slyšet Tvůj hlas, abych Tě mohl následovat.

Zůstaň se mnou, Pane, chci Tě milovat vroucí láskou a být stále v Tvé blízkosti.

Zůstaň se mnou, Pane, vím, že chceš, abych Ti zůstal věrný, ale bez Tebe to nedokážu.

Zůstaň se mnou, Pane, kéž by Ti moje ubohá duše posloužila jako místo útěchy, jako útočiště Lásky.

Zůstaň se mnou, Pane, neboť se připozdívá a den se již nahlíží; blíží se smrt, soud a věčnost. Potřebuji neustále obnovovat sílu, abych na této cestě nezůstal stát, a právě proto potřebuji Tebe. Připozdívá se a blíží se smrt. Bojím se temnoty,

pokoušení, suchopárnosti, kříže, soužení. Ó, jak Tě jen potřebuji, Ježíši, v tomto temném vyhnanství!

Zůstaň dnes večer se mnou, Ježíši, potřebuji Tě v tomto životě plném nebezpečí. Učiň, abych Tě poznal jako Tví učedníci při lámání chleba; aby mi svaté přijímání bylo vždy světlem, které rozptýlí každou temnotu, silou, která mě povzbudí, jedinou radostí mého srdce.

Zůstaň se mnou, Pane, neboť v hodině své smrti chci být sjednocen s Tebou, když ne skrze svaté přijímání, tak alespoň skrze Tvé milosrdenství a lásku.

Zůstaň se mnou, Pane, neboť po Tobě jediném toužím, po Tvé lásce, Tvé milosti, Tvé vůli, Tvém srdci, Tvém Duchu, neboť Tebe nade všechno miluji a nepotřebuji žádnou jinou odměnu, jen abych Tě dokázal milovat ještě více. S neochvějnou láskou Tě chci milovat celým svým srdcem zde na zemi a pokračovat tak už v dokonalé lásce po celou věčnost. Amen.“

(sv. *Otec Pio*)

Věřím, že jsi přítomen ve Svátosti oltární

„Můj Pane Ježíši Kriste, který prokazuje lidem nesmírnou lásku tím, že dnem i nocí přebýváš v této Nejsvětější svátosti, plný milosrdenství a lásky, trpělivě čekáš, zveš a přijímáš každého, kdo Tě přijde navštívit, věřím, že jsi přítomen ve Svátosti oltární.

Vzdávám Ti chválu z hlubin své nicotnosti a děkuji Ti za všechny milosti, kterými mě zahrnuješ, zejména za milost přijímat Tě v této Svátosti, za milost, že mi dáváš svoji nejsvětější Matku Marii jako tu, která se za mne mocně přimlouvá, a za to, že mě vytrvale voláš k sobě do chrámu.

Vzdávám úctu Tvému Nejsvětějšimu Srdci, plnému lásky, a děkuji Ti za tento velký dar; chci odčiňovat urážky, kterých se Tvoji nepřátelé dopouštějí vůči Tobě, přítomnému v Nejsvětější svátosti, která ať je velebena ve všech svatostáncích světa od nynějška až na věky.

Můj Ježíši, miluji Tě z celého srdce a lituji, že jsem tolikrát urazil Tvoji nekonečnou dobrotu. Milostivě mi pomáhej, abych Tě již více neurážel. Tak ubohý, jak jsem právě v této chvíli, se Ti zcela zasvěcuji.

Odevzdávám Ti celou svoji vůli, své náklonnosti, touhy a všechno, co mám. Od této chvíle, Pane, konej se mnou všechno podle své vůle. Prosim Tě jen o Tvoji lásku, o dar vytrvalosti ve víře až do konce a o upřímnou snahu plnit Tvoji vůli. Svěřuji Ti také duše v očištění, zvláště ty, co uctívaly Nejsvětější svátost a blahoslavenou Pannu Marii, a prosím i za všechny ubohé hříšníky.

Konečně, můj drahý Spasiteli, všechny své prosby připojuji k prosbám Tvého láskyplného Srdce a takto sjednocené je obětují Tvému Otci, který je ve věčnosti, aby je pro Tvé jméno a pro Tvé zásluhy přijal a vyslyšel. Amen.“

(sv. Alfons Maria de Liguori)

Anima Christi (Duše Kristova, posvět mě)

„Duše Kristova, posvět mě. Tělo Kristovo, zachraň mě. Krví Kristova, opoj mě. Vodo z boku Kristova, obmyj mě. Utrpení Kristovo, posilni mě. Dobrý Ježíši, vyslyš mě. Ve svých ranách ukryj mě. Nedopusť, abych se odloučil od Tebe. Před zlým nepřitelem ochraň mě. V hodině mé smrti zavolej mě. A dej, ať přijdu k Tobě, abych Tě s Tvými svatými chválil na věky. Amen.“ (sv. Ignác z Loyoly)

Zdroj: <https://churchpop.com>
(Redakčně upraveno)

O důvěře

Důvěra je silná víra, že to, co od Boha žádáme, nám jistě dá, pokud to není k naší škodě, ale v náš prospěch. Proto slovo důvěra někdy nahrazujeme slovem víra. Nedůvěry se dopouštíme tehdy, když pochybujeme anebo slabě věříme či nevěříme, že Bůh nám dá to, co potřebujeme. V tom případě sice věříme v Boha, v jeho existenci, avšak nevěříme v jeho lásku k nám a v jeho péči o nás. Slovo nedůvěra někdy nahrazujeme slovem nevěra. Nedůvěra je velkou urážkou Boha, protože svojí nedůvěrou prozrazujeme svoji nevěru vůči Boží věrnosti, všemohoucnosti a vůči jeho lásce k nám. Nedůvěra je vždy znakem naší nevíry, že Bůh nás miluje.

Že Bůh od nás přímo žádá důvěru v jeho lásku a v jeho péči o nás, to vidíme na mnohých místech Písma svatého. Když někdo přišel k Pánu Ježíši a požádal ho o něco, Ježíš se ho nejprve zeptal, zda on věří tomu, že mu může udělat to, o co prosí. Až když ho ten dotyčný ujistil, že mu věří, udělal mu to, o čem žádal. Často čteme o tom, že Ježíš řekl: „Tvá víra tě zachránila“ a podobně.

V evangeliu čteme: „Když vešel do Kafarnau, přistoupil k němu jeden set-

ník a úpěnlivě ho prosil: »Pane,« řekl, »můj chlapec leží u mne doma ochrnutý a strašlivě trpí.« On mu říká: »Půjdu a uzdravím ho.« – »Pane,« odvětil setník, »nezasloužím si, abys vešel pod mou střechu; ale řekni jen slovo a můj chlapec bude uzdraven. Vždyť i já jsem pouze podřízený, mám pod sebou vojáky a říkám jednomu: Jdi! a on jde, a jinému: Přijď! a on přijde, a svému služebníkovi: Udělej tohle! a on to udělá.« Když to Ježíš uslyšel, podivil se a řekl těm, kdo šli za ním: »Vpravdě vám říkám, u nikoho v Izraeli jsem nenalezl takovou víru. Říkám vám však, že mnozí přijdou od východu i od západu a zaujmou místa na hostině s Abrahámem, Izákem a Jakubem v nebeském království, zatímco synové království budou vyvrženi ven do tmy: tam bude pláč a skřípění zubů.« Potom řekl setníkovi: »Jdi! Ať se ti stane podle tvé víry.« A chlapec byl v tu chvíli uzdraven.“ (Mt 8,5–13)

Ježíši se líbila silná víra tohoto Římana. Pochválil ji a odměnil zázrakem uzdravení. Na druhé straně nevíra Židů se mu nelíbila. Svým apoštolům uměl vyčítat jejich malou víru. Když mu nešťastný otec řekl, že apoštolové nedokázali uzdravit jeho

Skladatelská soutěž pro nové varhany svatovítské katedrály

Hudební nakladatelství Českého rozhlasu a Nadační fond Svatovítské varhany vyhlásili varhanní skladatelskou soutěž u příležitosti uvedení nových varhan Gerharda Grenzinga v pražské katedrále svatého Víta, Václava a Vojtěcha.

Skladatelé mohou soutěžit o nejlepší skladbu, která zazní na nových varhanách. Své asi **desetiminutové skladby pro sólové varhany**, které musí respektovat dispozici a rejstříkování nových varhan, mohou zájemci **přihlašovat do 6. ledna 2020**. Porota vybere tři skladby, jejichž nahrávky umístí na webu Českého rozhlasu a jeho posluchači rozhodnou o vítězi. Vítěz bude znám 28. září 2020.

Myšlenka vybavit katedrálu odpovídajícím nástrojem, který by svým zvukem obsáhl celý prostor, je stará téměř

sto let. Až v roce 2017 vznikla nadace na dostavbu nástroje a po výběrovém řízení se v současné době nástroj zhotovuje v barcelonské dílně varhanáře Gerharda Grenzinga. V polovině října by měl varhanářskou dílnu navštívit kardinál Dominik Duka a při té příležitosti je v montážní hale naplánován koncert. Poté se nástroj demontuje a počátkem roku 2020 převezde do Prahy.

Varhany také dostanou ozdobu v podobě skleněných prvků, které budou umístěny mezi píšťalami. Autorem designu je Peter Olah, který mnoho let pracuje v automobilovém průmyslu. Inspiroval se tvarem Panské skály mezi Novým Borem a Kamenickým Šenovem, v regionu spojeném s výrobou skla. Čedičové skále se přezdívá „kamenné varhany“.

Na získání peněz pro vznik nových varhan nadační fond vyhlásil sbírku. Trvá dva a půl roku a za tu dobu se většími i drobnými dary podařilo získat 98 % stanovené částky, přes 78 milionů korun.

V Praze varhany **poprvé oficiálně zazní 15. června 2020 na svátek sv. Víta**, hlavního patrona katedrály, kdy budou při slavnostní liturgii požehnány pražským arcibiskupem, primasem českým, kardinálem Dominikem Dukou.

Více informací a podmínky soutěže najdete na webových stránkách nakladatelství ČRo www.rozhlas.cz/nakladatelstvi a na stránkách www.bohemianheritage.cz.

Podle www.cirkev.cz

nemocného syna, Ježíš odvětil: „Nevěřící a zvrácené plemeno, jak dlouho ještě s vámi budu? Jak dlouho vás ještě mám snášet? Přineste mi ho sem.“ (Mt 17,17) Když potom apoštolové byli s Ježíšem sami, zeptali se ho: „Proč jsme ho nedokázali vyhnat my?“ – „Protože máte malou víru,“ říká jim. „Neboť vpravdě vám říkám, budete-li mít víru jako hořčičné zrnko, řeknete této hoře: Přesuň se odtud tamhle, a ona se přesune a nic vám nebude nemožné.“ (Mt 17,19–20)

Již ve Starém zákoně Bůh požadoval od Židů důvěru v něho. Trestal svůj vyvolený národ, když mu nedůvěřovali a od něho se odvrátili a hledali pomoc a ochranu jinde. Tak čteme, že Samařsko zabrali Syřané a odvedli Izraelity do asyrského zajetí. Stalo se to roku 722 před Kristem. Protože Samařsko zůstalo bez mužů, Asyřané sem přivedli muže z pohanských zemí a ti se usadili v Samařsku a ostatních jeho městech. Ti sem přinesli své pohanské zvyky i pohanské náboženství. Příčinu pádu Samařska Písmo svaté uvádí takto: „Došlo k tomu, protože Izraelité hřešili proti Hospodinu, svému Bohu, který je vyvedl z egyptské země a zachránil je před nadvládou faraona, egyptského krále. Oni uctívali jiné bohy. Řídili se zvyky národů, které Hospodin před nimi zahnal.“ (2 Král 17,7–8)

Z Písma svatého se dozvídáme také to, jak Bůh dokáže zachránit svoje, a to i v té nejtěžší situaci, když mu zcela důvěřují a nehledají pomoc jinde. Asyřané podnikli vojenskou výpravu také proti všem opevněným městům Judska. Asyrským králem byl tehdy Senacherib. Ten judská města dobyl a potom se rozhodl, že zničí i Jeruzalém. Na Jeruzalém se valila obrovská vojenská síla. V Jeruzalémě byl králem Ezechiáš a v té době žil také prorok Izaiáš. Král, když slyšel, jak velká vojenská síla se valí na město, nevěděl, co by měl dělat, aby zachránil město i národ. Chtěl se obrátit na své mocné sousedy a prosit o vojenskou pomoc. Prorok Izaiáš ho upozornil na to, že když se obrátí na sousedy, město bude dobyto. Když bude důvěřovat Bohu, město bude zachráněno. Ezechiáš přijal tuto radu proroka. Oblékl se do pytloviny a šel do Hospodinova domu. Své posly oblečené rovněž do pytloviny poslal k proroku Izaiášovi s prosbou o další ra-

du. Prorok králi Ezechiášovi poslal tuto zprávu: „Řekněte svému pánovi: Takto mluví Hospodin: Neměj strach ze slov, jež jsi slyšel, z rouhání, které proti mně chrlili slouhové asyrského krále. Hle, uvedu do něho ducha a on se po jedné zprávě, kterou uslyší, vrátí do své země a v jeho zemi jej nechám padnout mečem.“ (2 Král 19,6–7) Ezechiáš se jen modlil a zcela důvěřoval Bohu. Asyřané se utábořili nedaleko Jeruzaléma s úmyslem, že zaútočí na město. A v Písmu svatém čteme: „Téže noci vyšel Hospodinův anděl a zasáhl v asyrském táboře sto osmdesát pět tisíc mužů. Za časného jitra to už byly jen mrtvolky. Asyrský král Senacherib strhl tábor a odtáhl. Vrátil se a zůstal v Ninive. Když se jednou klaněl v chrámě svého boha Nisrocha, zabili ho mečem jeho synové Adramelek a Sareser a uprchli do araratské země. Namísto něho se stal králem jeho syn Asarchadon.“ (2 Král 19,35–37)

Bůh důvěru svých věrných nikdy nezklame. Ale chce, abychom mu zcela důvěřovali a nehledali ještě pomoc i jinde. Když svoji důvěru v Boha opíráme o jeho všemohoucnost, jeho věrnost a jeho lásku k nám, pak nás nikdy nezklame. Tak mu důvěřoval Ezechiáš, povzbuzen prorokem Izaiášem a svoji důvěrou zachránil město Jeruzalém i svůj lid. Tato událost se stala v roce 701 před Kristem.

Je velkou urážkou Boha, když někdo nedůvěřuje jeho všemohoucnosti, jeho věrnosti a jeho nekonečné lásce. Takový člověk se nadarmo i modlí. Již svatý apoštol Jakub nás napomíná: „Nedostává-li se někomu z vás moudrosti, ať o ni prosí Boha – ten všem dává štědře, bez výčitek – a ona mu bude dána. Ale ať prosí s důvěrou, bez váhání, neboť ten, kdo váhá, se podobá mořské vlně vzdouvané a zmítané větrem. Ať se takový člověk, muž s rozdělenou duší, nestálý na všech svých cestách, nedomnívá, že od Pána cokoli dostane!“ (Jak 1,5–8)

Často ve svých modlitbách zapomínáme na tuto skutečnost, že Bůh je všemohoucí, že on všechno může, že může také to, co u lidí je nemožné. Když anděl Gabriel přišel k Zachariášovi, aby mu oznámil, že jeho manželka Alžběta počne a porodí syna, ten nechtěl andělovým slovům uvěřit. Nedokázal si to totiž ani představit, že by se ve svém stáří

ještě mohli dočkat dítěte. Vždyť podle všech zákonitostí to už ani není možné. Bůh tehdy Zachariáše potrestal němotou a on zůstal němý až do dne, kdy dítě bylo obřezáno. Čili němota byla trestem za jeho nedůvěru. (srov. Lk 1,20.64)

V naší nedůvěře zapomínáme i na jiné Boží vlastnosti. Zapomínáme, že Bůh je našim nebeským Otcem a že nás miluje svojí nekonečnou láskou, že se o nás stará, proto nám dá všechno, co potřebujeme, když ho s důvěrou prosíme.

O svatém Klementu Hofbauerovi se vypráví, že prosil ve svých modlitbách o velmi důležitou věc. Prosil dlouho a nedostával ji. Jednou si klekl před svatostánek a takto se modlil: „Ježíši můj, uvidím, kdo z nás dvou dříve ustoupí. Já však neustoupím, budu prosit, dokud nedostanu.“ A věru, prosil a dostal. Toto neuráží Boha, když jsme neodbytní. On si právě toto přeje, abychom byli neodbytní. Takovými nás chce mít i Ježíš ve svém evangeliu, abychom byli neodbytní jako ona vdova před soudcem, který se Boha nebál a před lidmi se nestyděl, a přece se jí neubráníl. (srov. Lk 18,1–8)

Svatý Alfons byl pro změnu biskupem ve Svaté Agátě. Byl velmi chudý. Jednoho dne za ním přišel kuchař a oznámil mu, že dnes nebude oběd, protože jej nemá z čeho uvařit. Biskup zanechal práce, odešel do kaple, s úctou se přiblížil ke svatostánku, zaklepal a řekl: „Pane, pro tebe pracujeme a jsme hladoví!“ Pak odešel a pracoval dále. Po nějaké době přišel kuchař a oznámil, že oběd přece jen bude, protože jistý člověk přinesl větší obnos peněz jako svůj dar pro ně. Bůh silnou důvěru svého služebníka nezklamal.

My si zapamatujme, že jen tolik dostaneme od Boha, kolik důvěry bude v našich modlitbách, v našich prosbách. Jen tehdy prosme, když máme silnou důvěru, že Bůh nám to dá. Prosit bez důvěry znamená prosit zbytečně. Největší překážkou naší důvěry v Boha je naše velká sebedůvěra, jež pochází z pýchy. Bůh pyšné nevyslyší. Proto se vždy modleme pokorně, s velkou důvěrou a s velkou vírou v nekonečnou Boží lásku, kterou nás Bůh všechny miluje.

Z Ludová čítanka na nedele a sviatky 6/2002 přeložil a upravil -dd-

SVĚT VÍRY DO KAPSY

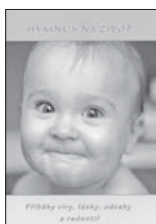
VIDĚNÍ PAPEŽE LVA XIII. • MODLITBA KE SV. ARCHANDĚLU MICHAELOVI

Brožurka představuje vidění papeže Lva XIII., v němž spatřil příchod démonů, rozhovor satanu, který plánuje zničit církev, s Bohem a následně zásah sv. Michaela, jímž demony zahnal znovu do propasti. Z této zkušenosti se zrodila modlitba, která je součástí této brožurky. Kromě ní zde nalezneme i modlitbu k andělu strážnému a slova Benedikta XVI. o andělech.

Trapistky • Brož., A6, křídový papír, 12 stran, 25 Kč

HYMNUS NA ŽIVOT • PŘÍBĚHY VÍRY, LÁSKY, ODVAHY A RADOSTI!

Brožurka obsahuje šest silných příběhů rodin, které se ocitly v zoufalých situacích, v nichž se cítily bezmocné. Ale díky své víře zakusily sílu nepoddát se a s odvahou čelit všem těžkostem, aby otevřely svá srdce dobru, předem netušenému, a přeče potom tak živému a rozvíjejícímu se.

Trapistky • Brož., A6, křídový papír, 32 stran, 50 Kč

PĚT PŘÍBĚHŮ OBRÁCENÍ, K NIMŽ DOŠLO SKRZE MIMOŘÁDNOU BOŽÍ MILOST • „JÁ JSEM PŘIŠEL, ABY MĚLY ŽIVOT, ŽIVOT V PLNOSTI!“ JAN 10,10

Tyto příběhy dosvědčují slova z Lukášova evangelia: „U Boha není nic nemožného.“

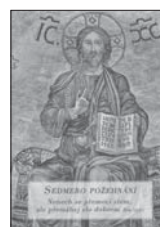
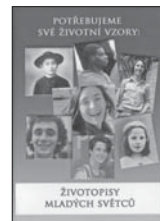
Pravdivé příběhy několika lidí z různých zemí svědčí o tom, co Bůh může učinit, když jej pozveme do svého života. A to dokonce u lidí ve spárech zla. Neboli jak setkání s Pánem proměnilo v předchuť nebe život těch, kdo jej prožívali v drogách, v satanismu a ve zločinu.

Trapistky • Brož., A6, křídový papír, 32 stran, 50 Kč

POTŘEBUJEME SVÉ ŽIVOTNÍ VZORY II • ŽIVOTOPISY MLADÝCH SVĚTČŮ

Brožurka předkládá k inspiraci a možnému následování životopisy těchto mladých světců: ctihodná Alessandra (Sandra) Sabattini, Matthew Ayariga (jeden z koptských mučedníků), ctihodná Anna de Guigne, blahoslavený Rolando Rivi, Boží služebníci Alberto Michelotti a Carlo Grisolia, mexičtí mučedníci Cristobal, Antonio a Juan, David Buggi.

Trapistky • Brož., A6, křídový papír, 32 stran, 50 Kč

SEDMERO POŽEHNÁNÍ

Svolávat Boží požehnání je úkolem každého křesťana. Máme žehnat všem s díkyvzdáním, a to v každé životní situaci. Modlitba požehnání je účinná a osvobozující více, než si umíme představit. Tato kapesní brožurka obsahuje sedm různých požehnaní pro nás i pro druhé, v nichž se obracíme k Nejsvětější Trojici, Ježíši ukřižovanému, Ježíši ve svatostánku, Panně Marii, andělům strážným, ostatním svatým a duším v očištění. Text je doprovázen barevnými ikonami. Součástí je také modlitba za lidi, kteří jsou k nám nepřátelští.

Trapistky • Brož., A6, křídový papír, 12 stran, 25 Kč

Po dobu letních prázdnin bude v naší prodejně v Olomouci na Dolním náměstí v sobotu zavřeno.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

982707-0262/2011	TZ	
------------------	----	---

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spol. s r.o., vydává Matice cyrilometodějská, spol. s r.o., Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mgr. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bůdy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc I; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz). Registrací značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povoleno SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasor aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžadane nezveřejněné příspěvky nevracíme.